

JANET CARDIFF + GEORGE BURES MILLER:

LLISTA D'OBRES / LISTA DE OBRAS / LIST OF WORKS

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Dark Pool

L'estany fosc

El estanque oscuro

1995

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Gentilesa dels artistes

Janet Cardiff + George Bures Miller

Playhouse

Teatre de joguina

Teatro de juguete

1997

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

5 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

George Bures Miller

Imbalance.6 (Jump)

Desequilibrio.6 (Salt)

Desequilibrio.6 (Salto)

1998

Compressor, monitor de televisió i sistema de control electrònic

8 minuts

Gentilesa de l'artista

Janet Cardiff

Forty-Part Motet (A reworking of „Spem in Alium“ by Thomas Tallis 1573)

Motet en quaranta parts (Una reelaboració de "Spem in Alium", de Thomas Tallis 1573)

Motete en cuarenta partes (Una reelaboración de "Spem in Alium", de Thomas Tallis 1573)

2001

Instal·lació d'àudio

40 altaveus, amplificadors i ordinador de reproducció

14 minuts en bucle

Interpretat pel Salisbury Cathedral Choir

Enregistrament i postproducció de SoundMoves

Editat per George Bures Miller

Forty Part Motet de Janet Cardiff va ser produïda originalment per Field Art Projects, amb Arts Council of England, Canada House, el Festival de Salisbury i Salisbury Cathedral Choir, BALTIC Gateshead, The New Art Gallery Walsall i el Festival de Nottingham NOW

Gentilesa de l'artista

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Paradise Institute

L'Institut Paradís

El Instituto Paraíso

2001

Tècnica mixta

Projecció de vídeo amb àudio estereofònic

13 minuts

Gentilesa de Castello di Rivoli Museo d'Arte Contemporanea, Rivoli-Torí

Janet Cardiff + George Bures Miller

Night Canoeing

Piragüisme nocturn

Piragüismo nocturno

2004

Vídeo en pantalla de plasma

Instal·lació d'àudio

17 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Road Trip

Viatge per carretera

Viaje por carretera

2005

Tècnica mixta. Projector de diapositives controlat per ordinador i àudio

15 minuts en bucle

Fotografies d'Anton Bures

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Telephone/Time

Telèfon/Temps

Teléfono/Tiempo

2004

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Escriptori, cadira, llum, telèfon i reproductor de CD

2 minuts en bucle

Col·lecció particular

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Opera For a Small Room

Òpera per a una sala petita

Ópera para una sala pequeña

2005

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio amb tocadiscs i discs

Electrònica

20 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Killing Machine

La màquina de matar

La máquina de matar

2007

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Compressor i robot

5 minuts aproximadament

Disseny del braç robòtic de Carlo Crovato, altaveus gentilesa de Bowers & Wilkins

Gentilesa dels artistes

JANET CARDIFF + GEORGE BURES MILLER

EXPOSICIÓ (Textos descriptius)

The Killing Machine, 2007

Inspirada parcialment en *A la colònia penitenciària* de Franz Kafka i també parcialment en el sistema nord-americà de la pena capital, aquesta peça ofereix un enfocament irònic de les màquines de matar i torturar. Un megàfon mòbil rodeja una cadira de dentista elèctrica. La cadira, coberta amb pell sintètica de color rosa, està envoltada d'uns braços robòtics que es mouen i ataquen la víctima invisible. Els moviments, a vegades gràcils com si formessin part d'un ballet mecànic, també són com d'amenaçadors andròides a qui tot els surt malament. Una esfera de discoteca gira per sobre del mecanisme i reflecteix una sèrie de llums de colors, mentre una guitarra gemega i una paret de vells televisors genera una inquietant resplendor.

Opera for a Small Room, 2005

Hi ha vint-i-quatre altaveus antics dels quals surten cançons, sons, àries i ocasionals temes pop. Hi ha gairebé dos-cents discs apilats per tota l'habitació i vuit tocadiscs, que s'encenen i s'apaguen robòticament, sincronitzant-se amb la banda sonora. Se sent el so d'un DJ invisible que mou i tria discs.

Els visitants no poden entrar a l'habitació. Per veure i escoltar el món del personatge, han de mirar a través de les finestres, els orificis de les parets i les ranures de les entrades, i veure com la seva ombra es desplaça per l'habitació.

Road Trip, 2005

Els artistes van trobar un vell carrusel de diapositives, la majoria de paisatges buits, que originalment van pertànyer a l'avi de George, a qui ell no va arribar a conèixer, que va creuar el Canadà en cotxe per visitar un metge de Nova York a causa del càncer que l'estava consumint. En mirar les diapositives, els artistes van descobrir que podien determinar la trajectòria del seu viatge pel país gràcies al to dels colors de les diapositives i perquè podien reconèixer diversos llocs característics. Les diapositives es projecten a una pantalla, mentre pels dos altaveus se sent una conversa entre artistes que comenten l'ordre i la raó de les diapositives. Pels comentaris que fan, tenim la impressió que veuen per primera vegada el material trobat, de manera que aconsegueixen, així, noves perspectives del passat. Però, al mateix temps, se'ls sent comentar i argumentar d'una manera molt directa el seu enfocament

per preparar la mateixa instal·lació *Road Trip*. Misteriosament, el projector de diapositives es coordina amb la discussió virtual, que retrocedeix i reacciona als seus comentaris.

Night Canoeing, 2004

Night Canoeing és una instal·lació de vídeo i so. Tant les imatges com el so procedeixen d'un viatge nocturn en canoa en un riu fosc. Com que és una nit molt freda, es desprèn vapor de l'aigua, que crea una atmosfera captivadora i carregada, subratllada pel soroll rítmic dels remes i comentaris ocasionals de Cardiff i Miller. Una sensació d'intriga i perill impregna aquesta experiència natural i surrealista alhora.

Telephone Time, 2004

El visitant sent una conversa en un antic telèfon instal·lat damunt d'un escriptori. A través del telèfon, l'oient pot escoltar una conversa gravada entre Cardiff i un científic sobre la naturalesa de l'espai i el temps.

The Paradise Institute, 2001

Amb aquesta obra, produïda originalment per al pavelló del Canadà de la Biennal de Venècia, Cardiff i Miller se centren en el llenguatge i l'experiència del cinema. Els visitants s'apropen a un senzill pavelló de contraxapat, puguen unes escales i entren en un fastuós interior il·luminat tènueament, emmoquetat de vermell i amb dues fileres de seients entapissats amb vellut. Un cop asseguts, miren per sobre de la barana cap a una rèplica d'una antiga sala de cinema creada amb una hiperperspectiva. Aquesta és la primera d'una sèrie d'il·lusions orquestrades per Cardiff i Miller. Els visitants es posen els auriculars que tenen a la seva disposició i comença la projecció i l'àudio, i es crea una combinació surrealista d'imatge cinematogràfica i espai físic.

Forty-Part Motet, 2001

(Una reelaboració de *Spem in Alium* de Thomas Tallis, 1573)

Janet Cardiff

Quan sentim un concert, solem estar asseguts davant del cor, posició tradicional del públic. Aquesta obra permet que l'audiència experimenti una peça musical des del punt de vista dels cantants, en què cada intèrpret sent una combinació única de la peça musical. Permetre els visitants moure's a través de l'espai fa que puguin connectar-se íntimament amb les veus i revela la peça musical com una construcció canviant. Així mateix, planteja la pregunta de com pot el so configurar físicament un espai d'una manera escultòrica i com un visitant pot escollir una ruta a través d'aquest espai físic, però tot i així virtual.

Thomas Tallis va ser el compositor anglès més influent de la seva generació i actualment és un dels compositors més populars del Renaixement. Va ser organista de quatre monarques anglesos —Enric VIII, Eduard VI i les reines Maria i Isabel— com a cavaller de la Chapel Royal. Una de les seves obres més importants va ser aquesta composició per a quaranta parts (vuit cors i cinc veus). S'ha dit que aquesta peça es va compondre quan Isabel I va fer 40 anys, el 1573, per celebrar-ho i emfasitzar la humilitat en el context de la supressió de la fe catòlica per part de la reina.

«Vaig situar els altaveus al voltant de la sala formant un oval, de manera que els visitants poguessin sentir realment la construcció escultòrica de la peça de Tallis. Es pot sentir com els sons es desplacen d'un cor a un altre, saltant cap endavant i cap enrere, fent-se eco mútuament, i després experimentar la corprenedora sensació que t'impacten les ones sonores en el moment en què canten tots els cors.» (Janet Cardiff)

Playhouse, 1997

El visitant, des d'una llotja, mirant una maqueta arquitectònica en miniatura d'un teatre d'òpera. A través dels auriculars i un àudio estereofònic, sent els sons del públic en un gran teatre, barrejats amb el cant procedent d'una projecció de vídeo en què surt una cantant d'òpera. La veu de Janet acompanya el visitant durant tota la peça, fins que desapareix gairebé al final. La història d'aquesta òpera en miniatura combina misteri, drama i suspens.

The Dark Pool, 1995

En creuar la porta de *The Dark Pool*, som en un regne irreal, una combinació elaborada de mobiliari, estores, llibres, plats buits i parafernàlia mecànica. Quan els visitants es desplacen per la instal·lació activen components acústics de l'obra: el silenci de l'espai queda trencat per moments de música, ecos d'històries i fragments de diàleg.

Imbalance.6 (Jump), 1998

Un monitor penja del sostre, sostingut per dos fins filferros. A la televisió hi ha un primer pla dels peus de l'artista que salta contínuament a l'aire. Quan els peus cauen a terra, dos pistons pneumàtics empenyen lleugerament el televisor, i fa la impressió que el pes dels peus en tocar el terra afecta en certa manera l'erràtic balanceig del televisor, que es gronxa cap endavant i cap enrere a l'aire. Aquesta obra continua les exploracions de Miller sobre la gravetat i l'equilibri (físic i psicològic).

JANET CARDIFF + GEORGE BURES MILLER:

LLISTA D'OBRES / LISTA DE OBRAS / LIST OF WORKS

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Dark Pool

L'estany fosc

El estanque oscuro

1995

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Gentilesa dels artistes

Janet Cardiff + George Bures Miller

Playhouse

Teatre de joguina

Teatro de juguete

1997

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

5 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de
Luhring Augustine Gallery, Nova York

George Bures Miller

Imbalance.6 (Jump)

Desequilibrio.6 (Salt

Desequilibrio.6 (Salto)

1998

Compressor, monitor de televisió i sistema de control electrònic

8 minuts

Gentilesa de l'artista

Janet Cardiff

***Forty-Part Motet (A reworking of „Spem in Alium“ by Thomas Tallis
1573***

*Motet en quaranta parts (Una reelaboració de "Spem in Alium", de Thomas
Tallis 1573)*

Motete en cuarenta partes (Una reelaboración de "Spem in Alium", de Thomas Tallis 1573)

2001

Instal·lació d'àudio

40 altaveus, amplificadors i ordinador de reproducció

14 minuts en bucle

Interpretat pel Salisbury Cathedral Choir

Enregistrament i postproducció de SoundMoves

Editat per George Bures Miller

Forty Part Motet de Janet Cardiff va ser produïda originalment per Field Art Projects, amb Arts Council of England, Canada House, el Festival de Salisbury i Salisbury Cathedral Choir, BALTIC Gateshead, The New Art Gallery Walsall i el Festival de Nottingham NOW

Gentilesa de l'artista

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Paradise Institute

L'Institut Paradís

El Instituto Paraíso

2001

Tècnica mixta

Projecció de vídeo amb àudio estereofònic

13 minuts

Gentilesa de Castello di Rivoli Museo d'Arte Contemporanea, Rivoli-Torí

Janet Cardiff + George Bures Miller

Night Canoeing

Piragüisme nocturn

Piragüismo nocturno

2004

Vídeo en pantalla de plasma

Instal·lació d'àudio

17 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de Lühring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Road Trip

Viatge per carretera

Viaje por carretera

2005

Tècnica mixta. Projector de diapositives controlat per ordinador i àudio

15 minuts en bucle

Fotografies d'Anton Bures

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de Lühring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Telephone/Time

Telèfon/Temps

Teléfono/Tiempo

2004

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Escriptori, cadira, llum, telèfon i reproductor de CD

2 minuts en bucle

Col·lecció particular

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

Opera For a Small Room

Òpera per a una sala petita

Ópera para una sala pequeña

2005

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio amb tocadiscs i discs

Electrònica

20 minuts en bucle

Gentilesa de Galerie Barbara Weiss, Berlín, i de

Luhring Augustine Gallery, Nova York

Janet Cardiff + George Bures Miller

The Killing Machine

La màquina de matar

La máquina de matar

2007

Tècnica mixta

Instal·lació d'àudio

Compressor i robot

5 minuts aproximadament

Disseny del braç robòtic de Carlo Crovato, altaveus gentilesa de Bowers & Wilkins

Gentilesa dels artistes

JANET CARDIFF + GEORGE BURES MILLER

EXPOSICIÓN (Textos descriptivos)

The Killing Machine, 2007

Inspirada parcialmente en *En la colonia penitenciaria* de Franz Kafka y también parcialmente en el sistema estadounidense de la pena capital, esta obra es un enfoque irónico enfoque de las máquinas de matar y torturar. Un megáfono móvil rodea una silla de dentista eléctrica. La silla, cubierta con piel sintética de color rosa, está circundada por unos brazos robóticos que se mueven y atacan a la víctima invisible. Los movimientos, a veces gráciles como si formaran parte de un ballet mecánico, también se asemejan a amenazantes androides a los que todo les sale mal. Una esfera de discoteca gira por encima del mecanismo, reflejando una serie de luces de colores, mientras una guitarra gime y una pared de viejos televisores genera un inquietante resplandor.

Opera for a Small Room, 2005

Hay 24 altavoces antiguos de los que salen canciones, sonidos, arias y ocasionales temas pop. Hay casi 200 discos apilados por toda la habitación y 8 tocadiscos, que se encienden y apagan robóticamente sincronizándose con la banda sonora. Se oye el sonido de un DJ invisible moviendo y eligiendo discos. Los visitantes no pueden entrar en la habitación. Para ver y oír el mundo del personaje, tienen que mirar a través de las ventanas, los orificios de las paredes y las ranuras de las entradas, y ver cómo su sombra se desplaza por la habitación.

Road Trip, 2005

Los artistas encontraron un viejo carrusel de diapositivas, en su mayoría de paisajes vacíos, que originalmente pertenecieron al abuelo de George, a quien él no llegó a conocer y que cruzó Canadá en coche para visitar a un médico de Nueva York debido al cáncer que le estaba consumiendo. Al mirar las diapositivas, los artistas descubrieron que podían determinar la trayectoria de su viaje por el país gracias al tono de los colores de las diapositivas y reconociendo varios lugares característicos. Las diapositivas se proyectan en una pantalla, mientras por dos altavoces se oye una conversación entre los artistas comentando el orden y la razón de las diapositivas. Sus comentarios dan la impresión de que están viendo por primera vez el material encontrado, consiguiendo así nuevas perspectivas del pasado. Pero, al mismo tiempo, se les oye comentar y argumentar de una forma muy directa su enfoque para preparar la propia instalación *Road Trip*. Misteriosamente, el proyector de diapositivas se coordina con la discusión virtual, retrocediendo y reaccionando a sus comentarios.

Night Canoeing, 2004

Night Canoeing es una instalación de vídeo y sonido. Tanto las imágenes como el sonido proceden de un viaje nocturno con canoa en un río. El frío de la noche hace que se desprenda vapor del agua, creando una atmósfera cautivadora y cargada, subrayada por el rítmico ruido de los remos y ocasionales comentarios de Cardiff y Miller. Una sensación de intriga y peligro impregna esta experiencia al mismo tiempo natural y surrealista.

Telephone Time, 2004

El visitante puede oír una conversación en un antiguo teléfono instalado sobre un escritorio. A través del teléfono, el oyente puede escuchar una conversación grabada entre Cardiff y un científico sobre la naturaleza del espacio y el tiempo.

The Paradise Institute, 2001

Con esta obra, producida originalmente para el Pabellón del Canadá de la Bienal de Venecia, Cardiff y Miller se centran en el lenguaje y la experiencia del cine. Los visitantes se acercan a un sencillo pabellón de contrachapado, suben unas escaleras y entran en un fastuoso interior iluminado tenuemente, alfombrado en rojo y con dos filas de asientos tapizados con terciopelo. Una vez sentados, miran por encima de la barandilla hacia una réplica en miniatura de una antigua sala de cine. Ésta es la primera de una serie de ilusiones orquestadas por Cardiff y Miller. Los visitantes se ponen los auriculares que tienen a su disposición y empieza la proyección y el audio, creando una combinación surrealista de imagen cinematográfica y espacio físico.

Forty-Part Motet, 2001

(Una reelaboración de *Spem in Alium* de Thomas Tallis, 1573)

Janet Cardiff

Al escuchar un concierto, solemos estar sentados delante del coro, en la posición tradicional del público. Esta obra permite que la audiencia experimente una pieza musical desde el punto de vista de los cantantes, en el que cada intérprete oye una combinación única de la pieza musical. Permitir a los visitantes moverse a través del espacio hace que puedan conectarse íntimamente con las voces y revela la pieza musical como una construcción cambiante. Asimismo, la obra plantea la pregunta de cómo puede el sonido configurar físicamente un espacio de una manera escultórica y cómo un visitante puede elegir una ruta a través de este espacio físico, pero aun así virtual.

Thomas Tallis fue el compositor inglés más influyente de su generación y actualmente es uno de los compositores más populares del renacimiento. Fue

organista de cuatro monarcas ingleses —Enrique VIII, Eduardo VI y las reinas María e Isabel— como caballero de la Chapel Royal. Una de sus obras más importantes fue esta composición para cuarenta partes (ocho coros de cinco voces). Se ha dicho que esta pieza se compuso cuando Isabel I cumplió 40 años, en 1573, para celebrarlo y enfatizar la humildad en el contexto de la supresión de la fe católica por parte de la reina.

«Situé los altavoces alrededor de la sala formando un óvalo, de modo que los visitantes pudieran sentir realmente la construcción escultórica de la pieza de Tallis. Se puede oír cómo los sonidos se desplazan de un coro a otro, saltando hacia delante y hacia atrás, haciéndose eco mutuamente, y luego experimentar la sobrecogedora sensación cuando te impactan las ondas sonoras en el momento en que cantan todos los coros.» (Janet Cardiff)

Playhouse, 1997

El visitante, desde un palco, mirando una maqueta arquitectónica en miniatura de un teatro de ópera. Con la ayuda de los auriculares y un audio estereofónico, oye los sonidos del público en un gran teatro mezclados con el canto procedente de una proyección de vídeo en la que sale una cantante de ópera. La voz de Janet acompaña al visitante durante toda la pieza, hasta que desaparece casi al final. La historia de esta ópera en miniatura combina misterio, drama y suspense.

The Dark Pool, 1995

Al cruzar la puerta de *The Dark Pool*, uno se encuentra en un reino irreal, una elaborada combinación de mobiliario, alfombras, libros, platos vacíos y parafernalia mecánica. Cuando los visitantes se desplazan por la instalación, activan componentes acústicos de la obra: el silencio del espacio queda roto por momentos de música, ecos de historias y fragmentos de diálogo.

Imbalance.6 (Jump), 1998

George Bures Miller

Un monitor cuelga del techo sostenido por dos finos alambres. En el televisor hay un primer plano de los pies del artista saltando continuamente en el aire. Cuando los pies caen sobre el suelo, dos pistones neumáticos empujan ligeramente el televisor, dando la impresión de que el peso de los pies al tocar el suelo afecta de algún modo al errático balanceo del televisor, que se columpia hacia delante y hacia atrás en el aire. Esta obra continúa las exploraciones de Miller sobre la gravedad y el equilibrio (físico y psicológico).